

הרב מנחם מנדל שניאורסון (זצ"ל) האדמו"ר מלובאוויטש

אין לרפאות עצמו ללא שאילת רופא

במענה על מכתבו עם הפ"נ המוסגר בה שתקרא בעת רצון על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, בו כותב ראשי פרקים מאשר עבר עליו במשך שנה זו וכן אודות מצב בריאותו בהנוגע לעורו.

ומובן שבאם כוונת מכתבו כפשוטו שבעצמו בוחר לו משחה ואופן הטיפול בה, וע"פ השאלה מידידיו וכו', אין זה הדרך כמובן בשכל הטבעי וגם לא ע"פ הוראת תורתנו שנתנה רשות לרופא לרפאות, ובטח ישנם רופאים מומחים במקצוע זה בסמיכות מקום אליו ועכ"פ ישאל עתה להוראתם ויעשה כן, וע"פ הנ"ל מובן במה ששאל עצת איש אחד שאומרים עליו שהוא מומחה, גם זה אינו נכון, ויעשה כנ"ל וכמו שמסיים גם במכתבו, להתיעץ עם רופא עור וכו'.

ויהי רצון שיוסיף בתורה ובמצוותי' במסירה ונתינה ולא בהסדר שכותב שאם יעזור לו השי"ת אז יתעורר, וסדר איש הישראלי הוא לכל לראש לעשות בפועל (ובפרט שהענין לעצמו אין די ערך וכמאמר המשנה שכר מצוה מצוה), והשי"ת יצליחו לבשר טוב בהנוגע להבריאות לא רק בגשמיות אלא גם ברוחניות.

(אגרות קודש, חט"ו התשל"ז)

מקור: אסיא נג-נד, עמ' 66, 1994